

Echa Konwencji

CHEŁM 18 CZERWIEC 1995 R.

Drodzy w Jezusie Chrystusie, Braterstwo. Pragniemy się podzielić z Czytelnikami „Na Straży” radością, jakiej doznaliśmy na uczcie duchowej w Chełmie, w dniu 18 czerwca 1995 r. Było to drugie spotkanie naszej społeczności w historii tego miasta. Mając na uwadze przywilej głoszenia Ewangelii oraz duchowe wartości, jakie wnosi Prawda do ludzkich serc, postanowiliśmy nagłośnić nasze spotkanie przez rozwieszenie plakatów w różnych częściach miasta. Dzięki Ojcu naszemu i Chrystusowi, przy pięknej pogodzie przybyło liczne grono uczestników i sala kina „Zorza” była wypełniona po brzegi.

Przewodniczył br. Roman Rorata.
Program przewidywał 3 wykłady.

1. Bóg jest miłością.
2. Dlaczego Chrystus umarł?
3. Gdzie są umarli?
4. Godzina pytań i odpowiedzi, jeśli wpłyną pytania od publiczności.

Pierwszym wykładem usłużył br. Piotr Krajcer na temat: „Bóg jest miłością”. Mówca wykazał, że Bóg w swym postępowaniu z człowiekiem okazał wielką miłość opartą na mądrości, sprawiedliwości i mocy, ten przymiot dostarczył ceny okupowej ofiary, jaką stanowiło doskonałe człowieczeństwo Jezusa, ofiarowane na zgładzenie grzechów świata.

Drugi temat „Dlaczego Chrystus umarł?” wygłosił br. Józef Sygnowski. Liczne dowody z Pisma Świętego zacytowane w czasie wykładu, umocniły nasz pogląd, że śmierć Jezusa uwolniła Adama i jego potomstwo od wiecznej śmierci i daje możliwość każdemu człowiekowi ubiegać się o życie wieczne.

Trzeci temat wygłosił br. Paweł Suchanek pt. „Gdzie są umarli?”. Mówca przedstawił różne poglądy na śmierć, np. niewierzących pogan, katolików, protestantów i wykazał, że nie mają one uzasadnienia w Piśmie Świętym, które wyraźnie mówi, że śmierć jest rzeczywistą śmiercią, a w Chrystusie Jezusie jest nadzieja zmartwychwstania dla wszystkich ludzi, którzy zeszli do grobu.

Z powodu braku pytań od publiczności ostatnim wykładem usłużył br. Stanisław Sroka o „narodzeniu z wody i Ducha Świętego”. Mówca w temacie uwypakował działalność Ducha Św. w sercach i umysłach wiernych, na jego uświęcającą moc w tych, którzy ofiarowali się na służbę Bogu.

Powyższa tematyka Słowa Bożego stworzyła przyjemną atmosferę wśród uczestników konwencji. Dziękujemy Ojcu Niebieskiemu za błogosławieństwa z tego spotkania. Serdecznym życzeniem uczestników było, aby przesłać Drogim Czytelnikom „Na Straży” życzenia trwania w Prawdzie aż do zwycięstwa.

Za uczestników br. Stefan Głąb

WROCŁAW, 18 CZERWIEC 1995 R.

Drodzy Braterstwo oraz wszyscy Drodzy Czytelnicy „Na Straży”!

Życzeniem wszystkich uczestników konwencji zorganizowanej przez zbór Ludu Pana we Wrocławiu było, aby tymi błogosławieństwami, jakich udzielił nam nasz dobry Ojciec Niebieski, podzielić się ze wszystkimi miłującymi Prawdę.

Przy łasce i pomocy naszego dobrego Ojca i Pana Jezusa Chrystusa w dniu 18 czerwca br. zbór Pański we Wrocławiu przygotował braterską ucztę duchową. Na program konwencji złożyły się cztery wykłady ze Słowa Bożego, które z zainteresowaniem wysłuchaliśmy.

Po rozpoczęciu i przywitaniu uczestników przez miejscowego brata, pierwszym wykładem usłużył br. Daniel Kołacz. Na podstawie słów z Ew. Mateusza 1:1-4 nazwał temat: „Kto będzie największy w Królestwie Bożym?”. Brat wielokrotnie podkreślał z naciskiem, że „...jeżeli nie staniecie się jako dzieci, nie wejdziecie do Królestwa”. Następnym wykładem usłużył br. Michał Targosz, który za podstawę rozważań obrał słowa z Listu Jana 3:1-3. Brat starał się przekazać wartości płynące z miłości Ojca Niebieskiego do nas jako Jego dzieci. Mówił bardzo sugestywnie, z niezwykłym uczuciem o wartości miłości w kręgu chrześcijańskiej rodziny. Kolejnym wykładem usłużył br. Józef Potempa, który swoje rozważania nazwał: „Problemy pierwszych chrześcijan”. Na podstawie słów Ew. Łukasza 7:18-20; 24:13-25 i Mat. 11:1-6 przedstawił problemy, przed którymi stawali nasi duchowi bracia w zaraniu Wieku Ewangelii i ostrzegał przed zagrożeniami, przed jakimi stoi lud Boży obecnie. Ostatnim wykładem ze Słowa Bożego podzielił się br. Roman Pietruszka. Mówił o odpowiedzialności chrześcijan w obecnych czasach wobec Prawdy, gdy dochodzi do rozmijania się ich postępowania z zasadami, które niesie Prawda. Około godz. 15.45 konwencję zakończono pieśniami i modlitwą dziękczynną za otrzymane błogosławieństwa.

Za uczestników – br. Stanisław Marek

KOSTKI DUŻE, 24-25 CZERWIEC 1995 R.

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie Panu naszym oraz wszyscy Czytelnicy czasopisma „Na Straży”! Niniejszym dzielimy się radościami, jakich staliśmy się uczestnikami na dwudniowej konwencji w Kostkach Dużych koło Buska-Zdroju, zorganizowanej przez miejscowy zbor. Braterstwo Dziewięćcy użyczyli nam swoich zabudowań i szczerze nas przyjęli.

W ciągu dwóch dni usłyszeliśmy 10 wykładów ze Słowa Bożego. Tematyka była wielce uduchowiona i na czasie.

1. Br. Zdzisław Kołacz na życzenie organizatorów przejął przewodnictwo w pierwszym dniu konwencji i zarazem podzielił się pewnymi refleksjami z przeszłości. Jak niegdyś Bóg wspomniał na Noego w czasie potopu i na Abrahama podczas zniszczenia Sodomy, podobnie Bóg założył księgę pamiątkową „dla tych, którzy boją się Pana i czczą Jego imię” – Mal. 3:16. Mówca wspominał na brata Russella, który stworzył bogatą literaturę objaśniającą Pismo Św. i wymienił niektóre postacie naszych czasów, które przysłużyły się sprawie Pańskiej. Wspomniani zostali br. August Stahn, dobry organizator, założyciel wielu zborów w przedwojennej Polsce, zginął w obozie koncentracyjnym w Nordhausen, 28 marca 1945 roku, od ciosu za danego w głowę przez rozszalałego obozowego kapo. Bracia Paweł Dudniczak, Roman Nalepa, Wincenty Adler, którzy zostali straceni przez Niemców za to, że nie chcieli wziąć broni do ręki, by zabijać innych. Mikołaj Grudzień, który zginął z rąk fanatyków katolickich wraz z innymi osobami w Zemborzycach k/Lublina, w roku 1949 w nocy z 25 na 26 czerwca, podczas zjazdu religijnego. Bracia Jan Gumieła, Leon Molo, Juliusz Dąbek, Wojciech Kościelniak, Stanisław Sikora, Dymitr Kopak, Adam Ziemiński, Władysław Jończy i wielu innych, których lista byłaby dość długa. Oni wszyscy zapisali się wiernością i pracą w służbie Pańskiej na polu ewangelicznym.

2. „Wola Boża” to tytuł wykładu br. Piotra Garbacza, opartego o słowa z 1 Tes. 4:1-3. Bóg przed stawiał swoją wolę wiernym i chce, by ją wypełniali oraz zgodnie z nią postępowali. Wolą Bożą było, by powołanych w wieku Ewangelii obdarzyć łaską duchowego dziedzictwa, która jest niezastąpioną przez nas życziwością Boga. Najwyższy stopień wiary wyraża się w wypełnianiu woli Bożej. Na koniec mówca postawił pytania: Jak dalece jesteśmy posłuszni woli Bożej, w jakim stopniu oddaliśmy się do dyspozycji Bogu, Prawdzie i braciom, by im służyć i jak silnie zjednoczeni jesteśmy z Bogiem, a oddzieleni od grzechu, szatana, świata i własnego

„ja”?

3. Brat Ignacy Miksa z Kościeliska usłużył wykładem na temat „Mądrość pochodząca z góry” – Jak. 3:17. Wartość tej cennej cechy docenił król izraelski Salomon, prosił o nią Boga, za co otrzymał od Niego pochwałę. Dla chrześcijan taka mądrość jest potrzebna na w każdej dziedzinie życia, której podstawą jest Chrystus (1 Kor. 1:30).

4. Słowa z Listu do Tytusa 2:1 „Ty mów, co odpowiada zdrowej nauce” stanowiły podstawę wykładu br. Andrzeja Dąbka z Chrzanowa. Mówca wykazał siedem doktryn zdrowej nauki: Okup, wiara, usprawiedliwienie, poświęcenie, powołanie, restytucja i zmartwychwstanie, oraz wskazał na przestrożę Pisma Św., iż mieli powstać ludzie, mający uszy świerzbujące na głos zdrowej nauki. Dla takich zdrowa nauka miała stać się kamieniem obrażenia (2 Tym. 4:3).

5. Ostatnim wykładem w tym dniu usłużył br. Adam Kubic. Za podstawę wykładu posłużyły słowa z Dzieje Ap. 3:21-22, mówiące o tym, że niebiosa przyjęły Pana Jezusa „aż do czasu naprawienia wszystkich rzeczy”. Mówca szeroko omówił sprawę wybranego narodu izraelskiego, wskazał na wypełniające się proroctwa i powrót łaski Bożej, uwidocznionej w powstaniu państwa Izrael, co stanowi mocny dowód obecności Jezusa Chrystusa.

W drugim dniu konwencji przewodniczył br. Józef Sygnowski.

6. Jako pierwszy usłużył wykładem br. Daniel Kołacz na temat: „Gdzie jest Duch Pański, tam jest wolność” – 2 Kor. 3:17. Brat argumentował, że wolność nie może prowadzić do nieporządku wśród wierzących, lecz do właściwego korzystania z przywilejów i sposobności służby, mając na uwadze napomnienie apostoelskie, aby pod pozorem wolności nie pozwalać cielesnym ambicjom (Gal. 5:13).

7. Br. Krzysztof Olszewski wygłosił wykład na temat „Siedem okresów Kościoła” – Obj. 1:11. Omówione zostały charakterystyki tych okresów, jedną z nich było odstępstwo od nauki ewangelicznej. Okres reformacji służył temu, aby powrócono do pierwotnej czystości nauki, przeciwstawiano się temu odstępstwu, za co groziły bulle papieskie, prześladowania, a nawet śmierć. Przedstawione zostało dzieło Johna Wyclifa, który przetłumaczył Biblię na język angielski i Jana Husa, krytykującego nadużycia i rozwiąłość duchowieństwa katolickiego. Jan Hus został spalony na stosie w Konstancji w 1415 r.

8. Wykład na temat „Ziarno gorczyczne” – Mat. 13:31-32 wygłosił br. Edward Pilch. Mówca na podstawie przypowieści Jezusa przykładowo przedstawił stan kościelnictwa, które na podobieństwo krzewu gor-

czycy wzrasta do wielkich rozmiarów, nigdy jednak nie jest drzewem, lecz jego makietą. Nominalny system chrześcijański nie jest tym, czym się być mieni.

9. Br. Zdzisław Kołacz usłużył wykładem na temat: „Zdrowa nauka” – 1 Tym. 6:3-5. Mówca dostarczył licznych przykładów zdrowej nauki, która – jak pokarmy cielesne – dostarcza potrzebnych elementów do właściwego rozwoju duchowego. Zachęcił słuchaczy, aby pilnie zważali na przyjmowanie tylko zdrowej nauki.

10. Na zakończenie konwencji wykładem usłużył br. Roman Rorata. W swym rozważaniu pt. „Radosne spotkania i smutne pożegnania” mówca nawiązał do radości wynikłych ze spotkań braterskich w czasie uroczystości konwencyjnych. Za motto rozważań wziął on posłannictwo Eliezera, który przyprowadził Rebekę, żonę dla Izaaka (2 Mojż. 24 rozdział). W wielkim skrócie została przedstawiona pozaobrazowa lekcja, jaką Bogu upodobało się ukryć w tym zdarzeniu, wskazująca na wielką radość, jaka wynika z faktu połączenia się Chrystusa Pana ze swą Oblubienicą – Kościołem.

Zostaliśmy ubogaceni licznymi duchowymi błogosławieństwami z tematyki biblijnej. Kuchnia karmiła nas smacznymi potrawami. W gronie około 400 osób wielbiliśmy naszego Boga pieśnią i uczuciem wdzięczności za udzielony nam przywilej braterskiej społeczności. Chwała Bogu naszemu za tę duchową przystań i wypoczynek przy Jego dobrym Słowie.

Z upoważnienia uczestników – br. Roman Rorata

WOLA LUBECKA 15-16 LIPIEC 1995 R.

„O jako są miłe przybytki Twoje, Panie zastępów! Żąda i bardzo tęskni dusza moja do sieni Pańskich... Albowiem lepszy jest dzień w sieniach Twoich, niż gdzie indziej tysiąc. Obratem sobie raczej w progu siedzieć w domu Boga swego, niżeli mieszkać w przybytkach niebożników. Albowiem Pan Bóg jest słońcem i tarczą”... – Psalm 84:2-13.

Tak jak Dawid wysoko oceniał miejsce szczególnie społeczności z Bogiem, tak też podobnie ocenili i odczuli to błogosławieństwo wszyscy, którzy licznie (ponad 600 osób) zjechali się na 7. już konwencję w Woli Lubeckiej. Jak poprzednie tak i ta odbyła się w tym samym gościnnym domu braterstwa Parnaków.

Ta 7. konwencja to przede wszystkim wielka łaska Boża, lecz także wynik wielkiej życzliwości i pomocy wielu braterstwa. Na przykład, na obecną konwencję bracia z Biłgoraja dostarczyli krzesła, tak że siedzenie było wygodniejsze, a pokarmy przygotowane przez siostry tamtejszego zboru, były nadzwyczaj smaczne.

Uczestnikami tegorocznej miłej społeczności byli też braterstwo zza granicy – z Francji, Australii, Ukrainy. Było nawet 2. Żydów z Izraela, którzy od kilku lat utrzymują społeczność z naszymi braćmi.

W odosobnieniu od gwaru tego świata, w pięknej okolicy, przy słonecznej pogodzie, a szczególnie w serdecznej i miłej atmosferze braterskiej miłości słuchaliśmy różnych wykładów ze Słowa Bożego. Przed wykładami dzieci deklamowały wiersze o budującej treści. Wykładami służyli:

1. Br. Kazimierz Tomiak (z Francji) – „*Panie, któż będzie przebywał w przybytku Twoim*” – Psalm 15:1-15.
2. Br. Henryk Kamiński – „*Koniec przykazania jest miłość z czystego serca i z sumienia dobrego i z wiary nieobłudnej*” – 1 Tym. 1:5.
3. Br. Adolf Dębski (z Francji) – Trzy wielkie przymierza (Gal. 4:22-31).
4. Br. Edward Pietrzyk – I nie znalaziono go więcej, albowiem zabrał go Bóg (1 Mojż. 5:24).
5. Br. Eugeniusz Szarkowicz – Wspomnienia z podróży do Izraela (Łuk. 21:29-31).
6. Br. Jan Knop – Przyszłe dziedzictwo Nowego Stworzenia.
7. Br. Stanisław Sroka – Reformatorzy a żniwo.
8. Br. Grzegorz Kwaśnik – „*Panie! dobrze nam tu być*” – Mat. 17:4.
9. Br. Roman Rorata – „*Czczij ojca twego i matkę*” – Efez. 6:1-3.

W miłej społeczności braterskiej i słuchaniu Słowa Bożego odczuliśmy przedsmak obiecanego i już bliskiego Królestwa Bożego.

Br. Mieczysław Jakubowski

BUDZIARZE 22-23 LIPIEC 1995 R.

Dzięki łasce Pana Boga po raz trzeci podwórze s. Babilowej wypełniło się braćmi i siostrami w Jezusie Chrystusie. Przybyli tu Braterstwo z różnych stron Polski i zza granicy – z Francji, Ukrainy oraz dalekiej Australii. W zaciszu lasu i pól, wśród których toczy swoje wody Tanew, w przygotowanym dla braterskiej społeczności pomieszczeniu na widocznym dla wszystkich miejscu widniał napis: „Słuchaj, ludu mój, nauki mojej” – Psalm 78:1.

Słowa te wskazywały cel tak liczny (około 1200 osób) zgromadzenia się uczestników konwencji. Do tego wersetu z Pisma Świętego nawiązał br. Roman Rorata, witając zebranych słowami Zbawiciela: „*POKÓJ WAM*” i zachęcając do wnikliwego słuchania nauki Bożej.

Brat, zgodnie z wolą braci gospodarzy i zebranych, przekazał przewodniczenie w pierwszym dniu br. Hen-

rykowi Plewniokowi, w drugim br. Józefowi Sygnowskiemu. W śpiewie przewodniczyli br. Paweł Dąbek i Mirosław Suchanek.

Pierwszym wykładem, na temat czasów ostatecznych, usłużył br. Adolf Dębski (Francja). Treść rozważań opierała się głównie na przypowieści naszego Pana o żniwie, z 13 rozdz. Ew. św. Mateusza.

Rozważania nad testamentem Dawida (1 Król. 2:1-9) były tematem duchowej usługi br. Michała Kopaka.

„Staranie o swoich” 1 Tym. 5:8 to temat lekcji, którą usłużył br. Piotr Krajcer.

Czwartym tematem – „Jednego mamy Boga” – 1 Kronik 8:5-6 usłużył br. Waldemar Szymański; omówił on czczenie bogów przez różne pogańskie narody, akcentując, że wszystko to, co zajmuje pierwsze miejsce w naszych sercach i umysłach, czemu najczęściej poświęcamy czasu, staje się naszym bożkiem.

Ostatnia w tym dniu duchowa usługa o chrzcie należała do br. Zdzisława Kołacza, kończyła się nad rzeką, w której symbol chrztu przyjęło dziewięć osób, w tym młode małżeństwo z Australii. Przy symbolu usługiwał br. Aleksander Lipka. Życzymy im błogosławieństwa Bożego w tym najlepszym przedsięwzięciu – w drodze za Panem.

Wieczorny śpiew, który trwał do godz. 24, 00, zakończył pierwszy dzień braterskiej duchowej społeczności.

W drugim dniu pierwszym wykładem usłużył br. Daniel Krawczyk na temat: „Pokój Boży” – Filip. 4:7.

Rozważaniem dotyczącym fundamentu czasów ostatecznych podzielił się z braterstwem br. Daniel Kaleta. Dokładnej analizie został tu poddany obraz cudzoziemca i stróża – Abakuk 2:4; 1 Piotra 2:11-12; Ezech. 37:7.

Trzecim z kolei tematem „Nie gardźmy dniem małych początków” usłużył br. Ireneusz Kołacz (z Australii). Treść tej lekcji została zaczerpnięta głównie z czwartego rozdziału proroctwa Zachariasza.

„Pan jest” – Ew. św. Jana 20:7 – to temat, którym usłużył br. Adam Kubic, podkreślając ważność i działalność naszego Pana podczas wtórej Jego obecności.

Trzynastoma napomnieniami do chrześcijańskiego życia – Rzym. 12:9-21, modlitwą Pańską i odśpiewaniem Psalmu 133 zakończyła się przystań duchowa dla tych, którzy byli spragnieni słuchania Słowa Bożego, a Słowo to, mamy nadzieję, stanie się „pochodnią ich nogom” aż do następnego spotkania.

Józef Sygnowski
R-
„Straż”